

N:o 50.

Ank. till Riksd. Kansli den 8 April 1873, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition om eftergift af ett delegarne i sterbhuset efter Båtföraren Anders Andreasson i Styrso Tången ådömd belopp.

(1. A.)

Af ofvanberörda till Riksdagen den 28 nästlidne Mars aflåtna nådiga proposition (N:o 47) inhämtas, hurusom, sedan Båtföraren Anders Andreasson i Styrso Tången, hvilken genom Göta Hofrätts utslag den 25 Juli 1853 blifvit ålagdt att med tillsammans 112 R:dr 24 sk. banko ersätta värdet af oöfligen införda men förskingrade varor och vid utmättningsförsök befunnits sakna tillgång till beloppets gäldande, den 18 September 1870 aflidit, Askims häradsrätt, efter stämning af Tullfiskalen, vice Häradshöfdingen C. W. Drakenberg, medelst utslag den 19 Augusti 1872 förpligtat, förutom Anders Andreassons enka Brita Maria Corneliidotter, jemväl hans söner, fiskrarne Carl Andersson och Cornelius Andersson, att, enär de icke visat sig hafva genom urarfvagörelse beredt sig frihet från gäldande af Anders Andreassons skulder, gemensamt eller den af dem, som bäst gälda gitter, till Drakenberg såsom Kronans ombud utgifva ifrågavarande 112 R:dr 24 sk. banko med 5 procent ränta derå från stämningdagen den 3 nästförutgångne Juni tills liquid komme att ske.

Efter det bemålde Carl Andersson och Cornelius Andersson i anledning häraf uti en till Kongl. Maj:t ingifven skrift, med anförande, bland annat, dels att, på grund af Harads-rättens omförmälda utslag, hvilket vunnit laga kraft, deras egande stugubyggnader å Styrso Tången blifvit den 14 September sistlidet år tagna i mät, dels ock att deras underlåtenhet att vidtaga erforderliga åtgärder för vinnande af befrielse från aflidne Anders Andreassons ifrågava-

rande skuld, hvilken vid bouppteckningen efter honom icke varit känd, berott på okunnighet om hvad rörande urarfvagörelse funnes i lag stadgadt, anhållit att af gunst och nåd varda befriade från utgifvande af Kronans berörda fordran, hade Kongl. Maj:t infordrat underdånigt utlåtande af Landshöfdinge embetet i Göteborgs och Bohus län, som, efter inhemtande af att sökandernes uppgifter vore med verkliga förhållandet öfverensstämmande, hemställt, att, då sökanderne icke bekommit något arf efter aflidne Anders Andreasson, utan der emot åtagit sig att betala hans vid bouppteckningen kända enskilda skulder, samt deras underlåtenhet att, sedan Anders Andreassons ifrågavarande skuld till Kronan blifvit för dem känd, söka urarfvaförmån, haft sin grund i oförstånd samt bristande kännedom om lagens stadgande i sådant hänseende, Kongl. Maj:t alltså, och då genom verkställande af Häradsrättens ofvanberörda utslag sökanderne skulle beröfvas sin enda tillgång, hvilken bestode i deras stugubyggnader, måtte å den underdåniga ansökningen fästa nådigt afseende.

Detta ärende hade Kongl. Maj:t tagit i nådigt öfvervägande och dervid, med afseende å deruti förekomna bevekande omständigheter, föreslagit Riksdagen att medgifva det Kronans ofvan omförmälda fordran af Carl Andersson och Cornelius Andersson måtte efterskänkas.

På grund af hvad sålunda blifvit i den nådiga propositionen anfördt, får Utskottet hemställa,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 8 April 1873.

På Stats-Utskottets vägnar:

Arvid Fr:son Posse.